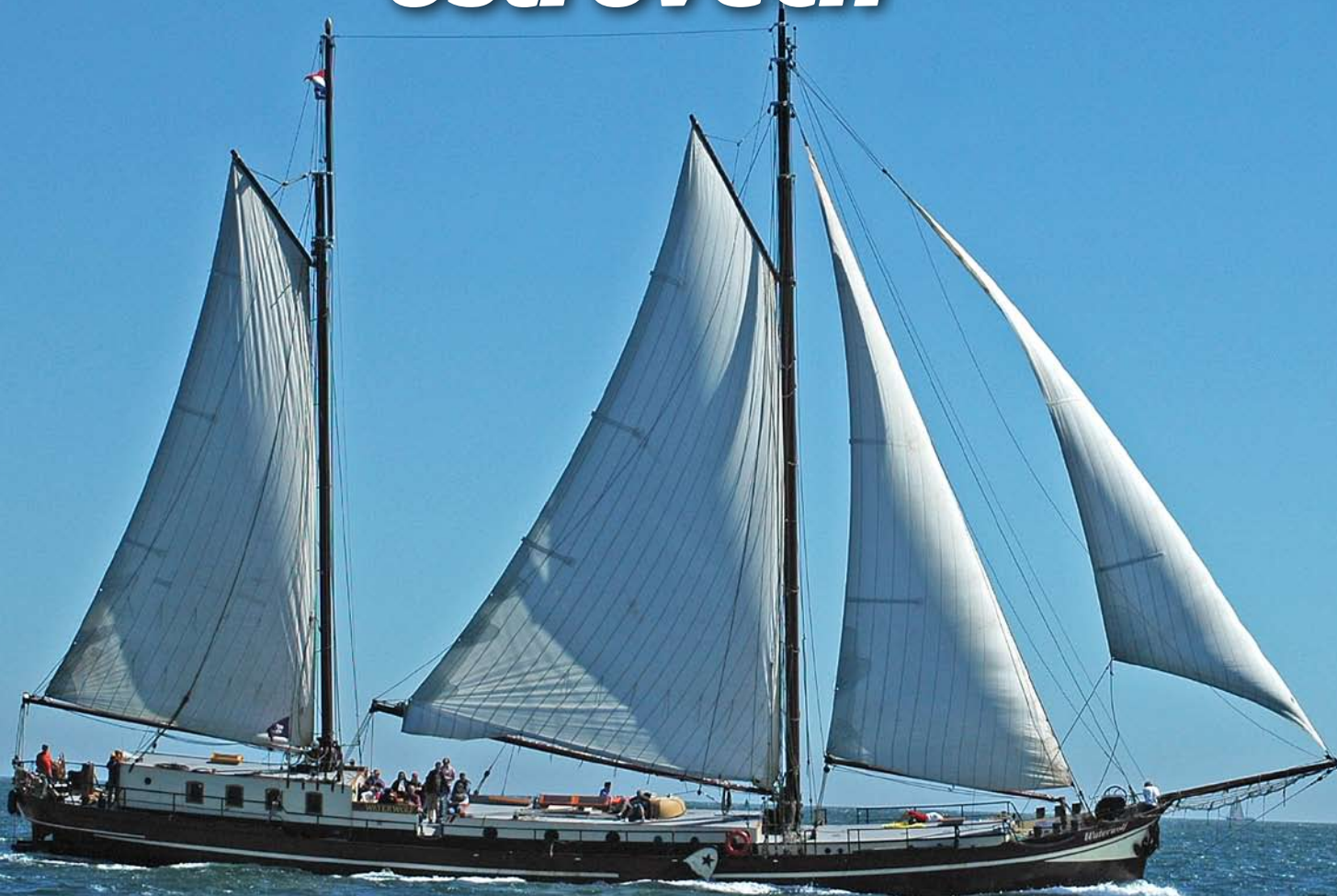

Škunerem po holandských ostrovech

Podobné klasické plachetnice je možné v Holandsku potkat na moři i na IJsselmeer.

Na začátku jsme si vystačili s motorákem na kanálech ve Frísku, později nás lákalo něco jiného. Motoráky jsme vyměnili za plachetnice a poznali moře v Chorvatsku, Itálii, Francii a jinde. Pomalu jsme však začali toužit po drsnějších zážitcích, a hlavně větších lodích.

Před rokem jsem měl příležitost znovu zavítat do Holandska. Bylo nás více, pluli jsme na krásné lodi jménem Victoria-S. Tato loď byla postavena v roce 1898 pod jménem Vios II. Do roku 1933 byla nejrychlejší plachetnicí v holandských

vodách. O dvanáct let později kotvila v Amsterdamu a sloužila jako obytná loď.

V roce 1996 začala žít novým životem a pod jménem Victoria-S vyplula na moře jako turistická loď. Majitel loď přestavěl, vybavil kajutami, vnitřním osvětlením, krásným salómem a toaletami se sprchou. Přestavěl ji na dvojtěžník a opatřil veškerým moderním vybavením.

Plavba byla silným zážitkem. Věděl jsem, že ho chci sdílet s rodinou a přáteli. Po návratu z cesty jsem o plavbě nadšeně vyprávěl. Tak se zrodil nápad, že na vyzkoušení takové plavby by mohl stačit prodloužený víkend. První červnový víkend nás tedy

vyrazilo pětadvacet. Vybrali jsme plachetnici Holandia a vyplouvali jsme z Harlingenu.

DO SVĚTA STARÝCH PLACHET

V Harlingenu jsme konečně spatřili naši krásnou plachetnici. K velkému překvapení jsme na ni museli slézat po železných schodech, neboť právě kulminoval odliv a loď vypadala u mola v doku jako utopená. Nastěhovali jsme se do kajut a začali se s lodí seznamovat. Nejmenší účastníci Júlince bylo pět let. Na samém začátku jsme dětem vysvětlili, co mohou a čeho se mají vyvarovat, a vyzkoušeli jsme plavací vesty.

Holandsko jsme si zamilovali už dávno. Tam jsme okusili život na lodi, tam jsme poprvé strávili dovolenou na vodě, právě tam se nám změnil styl prázdninových výletů a zachutnal nám život „námořníků“.

Text: Jiří Brožek | Foto: Autor

Holandia

Holandia je velmi komfortní loď, dvoustěžňový škuner, který nabízí dostatečné množství prostoru pro velkou partu lidí. Pod palubou je k dispozici prostorný a útulný salón, dobře vybavená kuchyně a stylový bar. Všechny kajuty jsou vybaveny vlastním umyvadlem s vodou, větráním a centrálním vytápěním.

Délka trupu 30 m Šířka 6,2 m
Ponor 1,5 m Plocha plachet 400 m²

Náš kapitán Auke se s námi vřele přivítal a nastal čas ochutnat tradiční rybí pochoutky v blízké restauraci Twe Brotjers. Po večeri jsme se vrátili na loď a jali se ji zkoumat. Zaujalo nás uložení plachet a vrátek, kterým se jednotlivé plachty vytahovaly. Vrátek byl hodně starý, kladky stylové, dřevěné, lana konopná, zkrátka paráda, dýchla na nás historie. Také jsme s kapitánem probírali, jak se používají boční kýly, protože oblast Wadenzee je dost mělká na to, aby si tato téměř 30 metrů dlouhá plachetnice mohla dovolit plout s pevným kýlem. Po povinném dodržení večerního pitného režimu jsme se odebrali do svých kajut a těšili se na ráno.

STARÁ DOBRÁ DŘINA

Ráno nás přivítala modrá obloha, příjemné červnové slunce a kolem nás mnoho barevných lodí, podobných té naší. Cílem plavby byl ostrov Terschelling. Jakmile loď vyjela z doku, byli jsme jak u vytržení. Už plujeme, na dlouhé, velké, široké, krásné, staré lodi! Myslím, že nejen já jsem cítil napětí a nadšení. Skipper Auke provedl několik přesných manévru a již jsme na otevřeném moři. Vysvětlil nám systém bojů a izolovaných nebezpečí. Někdy to jsou jen zapíchnuté klacky do moře a na nich něco jako červený hadr. Auke loď řídil s naprostou profesionální rutinou. Vzpomněl jsem si na některé okamžiky ve středomořských marinách, kde jachtaři na menších lodích vybavených přídovým propelerem mají problémy s lodí manipulovat. Holandia nic takového neměla, pouze motor o výkonu 120 koňských sil a plachty.

Moře tu má jinou barvu, než na jakou jsme zvyklí. Bylo zelenohnědé, zvlněné, zpěněné, ale neskutečně krásné. Někteří z nás se trochu opalovali, když přišel rozkaz od Aukeho vytáhnout plachty. Na přední a největší plachtu nastoupili mladí kluci cvičení z posilovny. Zpočátku točili vrátkem ostošest, ale jak šla plachta nahoru, síly ubývaly. Plachta je ke stěžni připoutána konopným lankem, na kterém jsou navlečené dřevěné korále, aby lano po stěžni lépe klouzalo. K tomu bylo zapotřebí dalšího chlapíka, který pomáhal s jednodušším vytažením plachty. Vytažení plachty trvalo deset minut. Následoval fok a nakonec plachta třetí.

Ráhnové oplachtění není lehké a vyžaduje na vytažení síly celé posádky.

Pak už si vychutnáváme plavbu na úžasné staré plachetnici, která se nám stala na víkend domovem. Kolem nás se objevilo mnoho podobných lodí, škunerů, tjalků, starých a barevných plachetnic, jednostěžníků, dvojstěžníků, se světlými, tmavými či barevnými plachtami.

MEZI OSTROVY

Terschelling jsme si vybrali proto, že jsme tam nikdy nebyli. Plujeme a měníme kurzy, těsně před kulminací přílivu jedeme mírně na sever, po začátku odlivu stáčíme kurz na západ. Po třech hodinách plavby nás přepadl hlad, tak část posádky v kuchyni připravuje obložené chleby, jež chutnají >>>

Na lodi si přijdou na své jak zkušení jachtaři, tak i mladé posily posádky.

V silném větru je vlhko i na palubě 30 metrů dlouhé lodě.

nejen posádce, ale i kapitánovi a jeho dvěma pomocníkům, Friedě a Eelkemu.

Po svačině absolvujeme několik obrátů, které jsme se dopoledne naučili, a zdaleky vidíme obrysy ostrovů Vlieland a Texel. Odpoledne se trochu zvedá vítr a naše kráska si rozráží cestu mezi vlnami, jež nám občas zkropí naše již tak větrem upravené účesy. Po pěti hodinách se přibližujeme k ostrovu Terschelling tak, že již rozeznáváme jednotlivé budovy vesnice West Terschelling a vidíme maják. Bližší se k maríně a všimáme si větší koncentrace lodí i lidí. Vjíždíme do maríny a kolem sebe máme mnoho lodí podobné té naší. Auke plul úzkým plavebním kanálem maríny a s naší Holandií jel naprosto zkušeně. V očích mu bylo vidět soustředění, ale také jistota. Konečně jsme asi po 600 metrech objevili místo, kde by bylo ještě možné vyvázat naší Holandií na jednoho z tjalků, který zde byl dřív. Na ostrově jsme měli objednaná kola z půjčovny. Vyrazili jsme směrem na sever, kde jsme chtěli vidět krásné písčné duny a pláže Severního moře.

Ostrov má rozlohu 53 km² a žije na něm kolem 4,5 tisíce obyvatel, jejichž

obživou jsou služby spojené s cestovním ruchem a rybolov. Na severní straně ostrova je dokonce jeden větší hotelový resort pro otužilé, kteří se koupou dokonce i v květnu. Během našeho víkendu měla voda zhruba 17 stupňů

a foukal zdatný vítr. Po příjezdu k dunám se všichni mladí účastníci naší plavby vrhli do vln. My starší jsme je z dálky pozorovali a někteří si oblékli mikiny. Moře bylo krásné, divoké. Na kitech se tu proháněli místní mladíci, potkali jsme

Navigátor

- Vzdálenost a doba cesty: Praha–Harlingen 1100 km, většinou po dálnici, doba cesty 11 hodin
- Cena zpáteční cesty autem: cca 260 eur
- Cena zpáteční letenky: ČSA, KLM, cca 5000 Kč
- Rozdíl přílivů v Harlingenu max.: 2,2 metru
- Průměrná teplota vody ve Wadenzee: 16 °C červen a říjen, 20 °C srpen
- Průměrná teplota vzduchu: 18 °C květen a říjen, 21 °C červen a září, 25 °C červenec a srpen
- Délka plavby na ostrovy: 20–25 nm
- Místa k navštívení: ostrovy Texel, Vlieland, Ameland, Terschelling
- Cena pronájmu plachetnice (Pá–Ne, Po–Pá): červen–září, 10 kajut: 2800–3600 eur, Počet osob: 14–28
- Kontakt: www.incentive.cz

Na boku lodě jsou instalovány sklopné boční kýly.

Některé přístavy jsou podobných klasických lodí plné.

také jednoho surfaře. Po návratu jsme v zarezervované hospodě ochutnali ryby a skvělá žebírka.

BOUŘÍ ZPĚT

Ranní pohled na oblohu předpověděl změnu počasí a posádky na ostatních lodích už natahovaly žlutáky. Někteří z nás jsou v kratasech, někteří v dlouhých kalhotách, ale bundu má každý. Čekáme, až odpluje loď, která se vyvázala v noci. Odplouváme kolem desáté. Opět precizní práce Aukeho, otočka a na moře. Kapitán vypadá soustředěně a prozrazuje mi, že se v poledne pravděpodobně ocitneme v bouři. Neměl jsem v úmyslu to sdělovat dalším členům posádky, ale všichni jsme se oblékli, dětem navlékli vesty a těšili se na to, co přijde.

Záhy po opuštění přístavu došlo na plachty a po půl hodině plachtíme nádherně na motejla jihovýchodním

směrem. Aukeho předpověď se vyplnila, vítr sílil a začalo pršet. Déšť se změnil ve vodorovné poryvy vody a když jsme stáli na přídi a připravovali se na obrat, nezůstala na nás nit suchá. Velké vlny se tříštily o naši příď. Vzduch se ochladil a někteří se uchýlili do salónu pod záminkou vaření. Na palubě nás zůstalo jen několik, o to víc jsme si to užívali. Vítr a déšť sílil a my jsme věděli, že přichází správný adrenalin. Loď se nakláněla, boční kýly pracovaly spolehlivě, plachty napnuté, rychlost kolem 8 uzlů. Paráda.

Stoupl jsem si ke kapitánovi a po krátké domluvě ho požádal o kormidlování lodě. Souhlasil, a tak jsem se najednou ocitl za velkým kormidelním kolem. Loď jela vcelku stabilně, ovšem při každém pokusu o manévry to bylo zpočátku těžké. Sám jsem zvyklý na charterové lodě ze Středozeří, které reagují úplně jinak. Holandia při pokusu o manévry jela stále rovně. Měl jsem pocit, že ji musím přetočit, vtom začala reagovat. Zvolna jsem otáčel kormidelním kolem na opačnou stranu, ale loď stále zatáčela. Trvalo ještě minimálně deset vteřin, než se začala srovnávat. Kapitán se usmíval a já jsem se cítil jako v šesti letech poprvé na kánoji. Pak jsme si na sebe začali zvykat, já a Holandia. Déšť sílil, na palubě nás mnoho nezbylo a začal jsem cítit ten známý pocit naprostého uspokojení ze souladu s mořem, větrem, přírodou. Síla větru nás žene kupředu. Dojel jsem až k Harlingenu, kde si vedení Holandie převzal Auke. Do přístavu jsme vjeli kolem třetí ráno a padli unavení do postelí. ▲

MARINE

**ZVEME VÁS NA PŘEDVÁDĚCÍ AKCI
22. 9. 2011 OD 10 DO 17 HOD.**

Marine, s.r.o.

Podolské nábřeží-přístav 4, 147 00 Praha 4-Podolí
Tel.: 241 433 211, fax: 241 434 051, e-mail: praha@marine.cz

Řadová 465, 549 01 Nové Město nad Metují
Tel.: 491 474 042, fax: 491 470 448, e-mail: marine@marine.cz

www.marine.cz